

December 2020 • editienummer 1631

WORLD FIRE POLICE GAMES

Website:
www.wpfg.info

Redactionele bijdrage:
Wim de Rooij, Martin Pieterse, Gerrie van der Linden, Eva van der Vegt, Emma van Hattem, Marcel den Breejen, Rowan van Wely, Dirk de Jong, Mark Krisman & Jamil Heusen

Vormgeving:
Charity Arents

DTP & Advertentieopmaak:
Jordy Uit de Weerd

Algemene voorwaarden
Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op eigen wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opname of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Uitgever en auteurs verklaren dat deze uitgave op zorgvuldige wijze en naar beste weten is samengesteld, evenwel kunnen uitgever en auteurs op geen enkele wijze instaan voor de juistheid of volledigheid van de informatie. Uitgever en auteurs aanvaarden dan ook geen enkele aansprakelijkheid voor schade, van welke aard ook, die gevolg is van handelingen en/of beslissingen die gebaseerd zijn op bedoelde informatie. Gebruikers van deze uitgave wordt met nadruk aangeraden deze informatie niet geïsoleerd te gebruiken, maar af te gaan op hun professionele kennis en ervaring en de te gebruiken informatie te controleren.

Hoe het allemaal begon...

6

Eva van der Vegt

12

Rugby en haar coördinatoren

14

Mountainbike

18

Project: Jamil's Home

24

VOORWOORD

2020, wat moet je erover zeggen.....

Het jaar 2020 zit er zo goed als op. Een jaar dat iedereen die het bewust heeft meegemaakt zijn hele leven lang zal herinneren. Mijn opa vertelde altijd het verhaal, als er weer eens iets ergs gebeurd was, dat elke generatie zijn portie "ellende" krijgt in de vorm van oorlogen, ziektes en aanslagen. Hij kon er natuurlijk over meepraten na het bewust meemaken van de Spaanse griep en de 1e en 2e Wereldoorlog. "Jongen" sloot hij dan af "hou er rekening mee dat ook jij je portie krijgt. Schrik niet en wees erop voorbereid". Aan die woorden terugdenkend vraag ik me af hoe je je daar in hemelsnaam op moet voorbereiden.

De jaren voor 2020 streeden we met z'n allen tegen terrorisme. We waren bang en het zorgde even voor wat spanningen in de samenleving. Uiteindelijk stonden 99,9% van de neuzen dezelfde kant op en ging ons normale leven verder. Nu dook er een virus op en zou je verwachten dat we daar weer met z'n allen tegen zouden strijden. De 1e gedeeltelijke lockdown lukte dat nog redelijk maar al snel kwamen de eerste signalen van verzet en laat ik het burgerlijke ongehoorzaamheid noemen.

Mensen die hun verjaardag niet groots kunnen vieren maar in huiselijke kring, jongeren die niet naar festivals of feesten kunnen en mensen die een jaartje niet naar hun vaste vakantiebestemming konden. Aan de andere kant de mensen die wel volledig achter alle maatregelen stonden en nog steeds staan en voilà er is een tweedeling in ons land. Gelukkig loopt dit niet zo hoog op als in andere landen met rellen tot gevolg maar toch. Hoewel, meerdere beveiligers bij de ingang van de Praxis die iedere dag meerdere keren met geweld te maken krijgen is nou ook niet echt normaal natuurlijk.

2021 lijkt voornamelijk ook op de zelfde voet te beginnen als waar 2020 eindigt. Een deel van de horeca heeft aangegeven 17 januari 2021 hoe dan ook open te gaan. Ook de bouwers en de boeren lijken weer nieuwe acties te gaan plannen waarbij een deel heeft aangegeven voor hardere acties te gaan. Daarnaast zijn er mensen die koste wat kost op wintersport willen, code rood of niet.

Gelukkig lijkt er ook licht aan 't eind van de tunnel. De eerste vaccins dienen zich aan en het Verenigd Koninkrijk heeft zelfs plannen om deze laatste maand van 2020 al te starten met vaccineren. Hier zijn natuurlijk ook weer tegenstanders van want iets wat in zo'n korte tijd gemaakt wordt kan nooit goed zijn. Laten we hopen van wel en dat we in de loop van 2021 allemaal weer kunnen sporten, feesten, festivals bezoeken en gewoon lekker op vakantie kunnen gaan. Kortom enigszins terug naar normaal. En dat we dan aan het eind van 2021 kunnen zeggen: 2020 weet je nog... En ons kunnen voorbereiden op wat de toekomst nog meer voor ons in petto heeft zonder dat we elkaar weer in de haren vliegen.

Rest mij voor nu nog uw allen, mede namens het bestuur van de WPFNG Nederland, prettige feestdagen te wensen. Al is dat waarschijnlijk in kleine kring. En voor 2021 wens ik u een sportief en vooral normaal jaar toe als mede een mooie voorbereiding op de WPFNG Rotterdam 2021 die zoals bekend verplaatst is naar 2022.

Henk Heil

WORLD POLICE & FIRE GAMES

TERUGBLIK 2020.

Deze zomer leek oneindig te duren, regen bleef uit en de droogte bleef aanhouden. Corona beheerste zowat ons hele leven; Door corona staat de wereld op zijn kop. We werken op afstand van elkaar, beeldbellen is normaal geworden en sociale contacten verschromelen. Normaal is december een maand van terugkijken op het voorafgaande jaar. Dit jaar ging alles echter even anders. Er is in de eerste maanden van 2020 zó veel gebeurd dat een terugblik wel op zijn plaats is. Daarom kijken we hier terug. Wát een bijzonder jaar zou 2020 worden. Toen we proostten op 31 december en vuurwerk bewonderden tijdens de jaarwisseling, hadden we nooit voor mogelijk gehouden wat de wereld te wachten zou staan. We waren vol enthousiasme terug gekomen uit Chengdu en uit de gesprekken die we daar hadden zou WPFNGRotterdam2021 zo maar eens een record aantal deelnemers mogen gaan begroeten. 2020: hét jaar dat we zouden gaan knallen in de voorbereiding op Rotterdam2021 voor "the best games ever". Maar ondertussen hoorden we verontrustende geluiden uit China, maar dat leek heel ver weg. Maar dan, eind februari, begin maart komt het toch ineens een stuk dichterbij. Al snel is duidelijk dat het een serieuze aangelegenheid is. Vanaf medio maart zit een groot deel van de wereld op slot. Nederland gaat massaal thuiswerken. Bovendien verlopen al ons contacten via telefoon of video-calls om zo elkaar zo optimaal mogelijk op de hoogte te houden van de voorbereidingen richting WPFNGRotterdam 2021. De wereld stond stil, maar de tijd haalt ons in. We beleefden een lockdown, voelden ons kwetsbaar en het virus heeft veel impact op het dagelijkse leven. We moesten wennen aan het nieuwe normaal en de 1,5 meter samenleving, daar hadden we in 2019 nog nooit van gehoord. Handen schudden, een feestje bezoeken en 'gewoon' een boodschappenkarretje pakken... wie had gedacht dat zulke handelingen in 2020 opeens zó anders zouden voelen? 2020 gaat de geschiedenisboeken in als een jaar waarin corona levens op de kop zette. Maar er is meer dan dit virus. We kijken terug op dingen die ons ook in meer of mindere mate bezig hielden.

Leest u mee; Er ontstond de Black live's matter beweging. Er vonden aanslagen plaats in Parijs, Nice en Wenen, waarbij veel onschuldige burgers dodelijk zijn geraakt. Het is te hopen dat deze waanzin voorgoed wordt gestaakt. De vluchtelingen op Lesbos hield de politieke leiders in Europa bezig. De druk op ons zorgstelsel loopt verontrustend op. De reguliere zorg wordt waar mogelijk opgeschoven. Het komt gelukkig (nog) niet zover dat er cruciale keuzes gemaakt moeten worden. Via de sociale media proberen complotdenkers ons van hun gelijk te overtuigen. Het voor ons zo belangrijke sporten wordt aan banden gelegd. Met op een enkele uitzondering na worden alle competities stil gelegd. Bezoek aan onze geliefde familieleden is onder strenge voorwaarden nog mogelijk. Een avondje naar ons favoriete restaurant of kroeg is slechts met beperkende maatregelen mogelijk en later helemaal niet meer. Reizen wordt bijna onmogelijk of nagenoeg niet meer mogelijk. Dan valt half juni het besluit om de spelen van WPFNGRotterdam2021 te verplaatsen naar het jaar 2022: van 22 juli t/m 31 juli. Een verstandig besluit om iedereen zo snel mogelijk duidelijkheid te geven. Het afgelopen jaar was er eentje zoals we die nog nooit gezien hebben. Er was veel onzekerheid en die is er nog steeds. Het eerste halfjaar van 2021 zal ook nog wel in het teken staan van corona. De meesten van ons zijn gelukkig gezond en hopen dat dit ook in 2021 zo blijft. De tijd gaat razend snel en bij het lezen van dit magazine is het nog maar 10 maanden en de inschrijving voor de spelen van WPFNGRotterdam2021 zal alweer open gaan. Reden voor ons om niet stil te zitten en ondanks alle beperkingen gaan we in 2021 weer knallen met de voorbereidingen net zoals we ons dat in het begin van dit jaar hadden voorgesteld. ■

Fijne feestdagen en een gelukkig en sportief en bovenal gezond 2021 gewenst.
Bestuur Stichting WPFNG Nederland

HOE HET ALLEMAAL BEGON...

door Wim de Rooij

ROTTERDAM - Het begon allemaal in 2012 toen Jos van der Vegt bij mij het kantoor binnenstapte met de vraag of het geen leuk idee was om de World Police & Fire Games (WPFG) in 2019 in Rotterdam te organiseren. Dat was niet tegen dovemansoren gezegd en uiteindelijk heeft dat alles geleid tot het uitbrengen van een bid in 2013 in Belfast, gevolgd door een bid in 2015 in Fairfax.

Jos van der Vegt is geen onbekende in Rotterdam. Hij was destijds de voorzitter van de Kamer van Koophandel en vanuit vroegere functies heeft hij nauwe banden met het Feyenoordstadion en met Rotterdam Ahoy. Een man die altijd op zoek blijft naar mooie en grote (sport)evenementen voor de stad. Als gepensioneerd politiemans ken ik de World Police & Fire Games als geen ander. Sinds 1989 tot 2011 organiseerde ik met enkele collega's de Nederlandse deelname aan de World Police & Fire Games. Dan mag wel gezegd worden dat ik het evenement als mijn broekzak ken en ook de mensen, die achter dit wereldevenement zitten.

Site-inspection

Vanuit een eerdere poging om de WPFG naar Rotterdam te halen wist ik dat het belangrijk was dat alle diensten zich voor meer dan 100% achter het initiatief schaarde. Dat was in 2002 niet helemaal het geval en dus mocht het deze keer niet misgaan. Vrij snel bleek dat de (operationele) diensten zich achter het initiatief schaarde. Na wat lobbywerk bleek dat burgemeester Aboutaleb, korpschef Frank Paauw en directeur Veiligheidsregio Arjen Littooij het initiatief omarmden. Zelfs de Minister van (toen) Veiligheid en Justitie Ivo Opstelten wilde graag een inbreng hebben. En zo kon het gebeuren dat begin maart 2012 een 'letter of intent' naar de wereldfederatie werd gestuurd en Rotterdam haar belangstelling officieel kenbaar maakte. In augustus van dat jaar bezochten de president en twee directors van de wereldfederatie Rotterdam. Deze zogenaamde site-inspection is goed verlopen en de meeste sportaccommodaties konden de toets der kritiek meer dan goed doorstaan. De accommodaties werden in de meeste gevallen als 'outstanding' gekwalificeerd en dat betekende dat Rotterdam, met toen nog zeven jaar te gaan, eigenlijk al klaar was om de wereldspelen te 'hosten'. Wat in 2012 niet voorspeld kon worden, was dat we in 2020 met een coronavirus geconfronteerd zouden worden. Al in maart van dit jaar voelden we aankomen dat de WPFG in 2021 niet haalbaar waren. Het effect van het coronavirus zou nog lang nadreunen, we zouden met duizenden aanmeldingen minder te maken krijgen en dus moest in overleg met de wereldfederatie besloten worden de WPFG naar 2022 te verzetten. De goedkeuring tot het verplaatsen naar 2022 kwam er. Dat betekende wel veel extra werk voor het team, maar we liggen weer op schema. Sterker nog: de extra tijd wordt benut om er een nóg mooier evenement van te maken.

Organisatie

Even weer terug in de geschiedenis. Al in 2012 werd besloten een stichting op te richten, waaronder de activiteiten van de organisatie zouden worden ondergebracht. Jos van der Vegt werd voorzitter en Gerard Bakx (Dienst Justitiële Inrichtingen) vicevoorzitter. Er zijn in de acht jaar, dat de organisatie nu actief is, wel enkele wijzigingen geweest, maar het bestuur wordt alweer een tijdje aangevuld met Frank Paauw (politie-eenheid Amsterdam), Fred Westerbeke (politie-eenheid Rotterdam) en Robin Burgering (douane). Frank Paauw zit vanaf het eerste 'uur' in het bestuur en zijn vertrek naar Amsterdam heeft (gelukkig) niet geleid tot zijn vertrek uit het bestuur. Een driehoofdige directie wordt gevormd door Gerard Bakx (namens het bestuur), Wim de Rooij (CEO) en Eva van der Vegt (managing director). Het organizing committee, aangestuurd door de directie, zorgt voor de uitvoering van alle werkzaamheden die nodig zijn om een evenement als de WPFG tot een succes te maken. De directie krijgt verder ondersteuning op het gebied van de algemene zaken en het officemanagement. Daarnaast zijn ook de sponsormanagement en de financiële zaken aan de directie gekoppeld. Verder maakt het projectbureau dankbaar gebruik van meer dan tachtig sportcoördinatoren, die ervaring hebben met hun tak van sport, weten hoe een (internationaal)kampioenschap moet worden georganiseerd en vanuit daar de ondersteuning bieden. De meeste sportcoördinatoren zijn afkomstig van de vier diensten. →

Leermomenten

Net als bij de Olympische Spelen moet door de kandidaat-stad een bid worden uitgebracht en dat zou voor Rotterdam in 2013 in Belfast gaan gebeuren. Het is dan goed om je vooraf te laten informeren hoe je een succesvol bid kan uitbrengen. Belfast wilde Rotterdam graag de gevraagde informatie leveren en op de vele vragen kwam steeds een antwoord. Dank aan Raymond Hill en Thania Rothwell. De vragen richtten zich vooral op hoe je een succesvol bid uitbrengt en Belfast had daar ervaring in. Ondanks de goede informatie van de Noord-Ieren leverde de eerste bid geen succes op en werd verloren van Chengdu, dat nu de WPFG in 2019 mocht organiseren. Dat bezorgde ons als Rotterdammers toch wel een vervelend moment en moesten we onverrichter zake weer naar huis. Maar we leerden ook van ons verlies en in 2015 werd in Fairfax opnieuw een bid uitgebracht en toen slaagden we met 'vlag en wimpel'.

Inmiddels heeft de Rotterdamse organisatie een tweetal locaties, vanwaar gewerkt wordt. De eerste locatie is het kantoor in het stadscentrum en daar zijn managing director Eva van der Vegt en haar medewerkers gehuisvest. Sinds september is er ook een kantoor in de hogeschool Inholland, waarmee de samenwerking tussen de WPFG en de Rotterdamse scholen wordt benadrukt. Wim de Rooij en Gerard Bakx zullen met enkele managers en waarschijnlijk een behoorlijke groep studenten van daaruit gaan werken. Het is nu nog stil, maar over een jaar zullen veel meer werkplekken bezet zijn. Qua communicatie ligt de Rotterdamse organisatie ook al op koers. Er is onder andere een website (www.wpfgrotterdam2021.com) en een nieuwsbrief, die je door je aan te melden op de website toegestuurd krijgt. Met daarin de laatste nieuwtjes vanuit Rotterdam.

WPFG in vogelvlucht

Voor lezers die nog geen affiniteit hebben met de World Police & Fire Games laten we het evenement even in vogelvlucht voorbijgaan. De WPFG komt voort uit, en is nauw verbonden met, de California Police Athletics Federation. Een deel van de directors zit ook in de wereldfederatie van de WPFG. Deze wordt thans gevormd door directors uit de USA, Australië, Canada, Noord-Ierland en Zweden. De directors komen uit de diensten van politie, brandweer, douane en gevangeniswezen.

Politie- en brandweermensen komen elkaar vaak onder moeilijke werkomstandigheden tegen. De WPFG biedt hen een platform om elkaar ook daarbuiten te ontmoeten. De WPFG biedt zo'n zestig verschillende sporten, waaraan inmiddels deelnemers uit meer dan zestig landen meedoen. Rotterdam leent zich als 'World Port World City' bij uitstek voor een dergelijk wereldevenement. Ruim dertig sportlocaties en -accommodaties zullen worden ingezet voor meer dan zestig sporten en kunnen wedijveren met andere wereldsteden. De openingsceremonie zal plaatsvinden in het stadion Feijenoord. Bijna twintig sporten en de accreditatie en registratie worden gehuisvest in Ahoy Rotterdam, dat daarmee het 'hart' van de wereldspelen wordt. De athletes village, ook een belangrijk onderdeel in het elkaar ontmoeten, wordt opgezet op de Willemspij. Vlak naast de Erasmusbrug en de Nieuwe Maas. Rotterdam mikt op 10.000 deelnemers. ■

GESCHIEDENIS VAN HET MOUNTAINBIKEN

De geschiedenis van de mountainbike begint in Californië, in de jaren zestig en zeventig. Mountainbikes bestonden destijds nog niet, ze werden door de berijders zelf in elkaar gezet. Het was pas in de late jaren zeventig en de vroege jaren tachtig dat fietsproducenten startten met de productie van mountainbikes met gebruik van lichtgewichtmaterialen. Gary Fisher wordt gezien als de eerste producent van de mountainbike in 1979. De modellen waren eigenlijk gewone wegfietzen met een breder frame en vork om bredere banden toe te laten. De sturen waren ook anders, ze waren recht en niet lichtjes gebogen zoals sturen op racefietsen. Ook waren sommige onderdelen rechtstreeks overgenomen van de BMX-fiets. De eerste massaal geproduceerde mountainbike werd geproduceerd door Specialized en had 18 versnellingen.

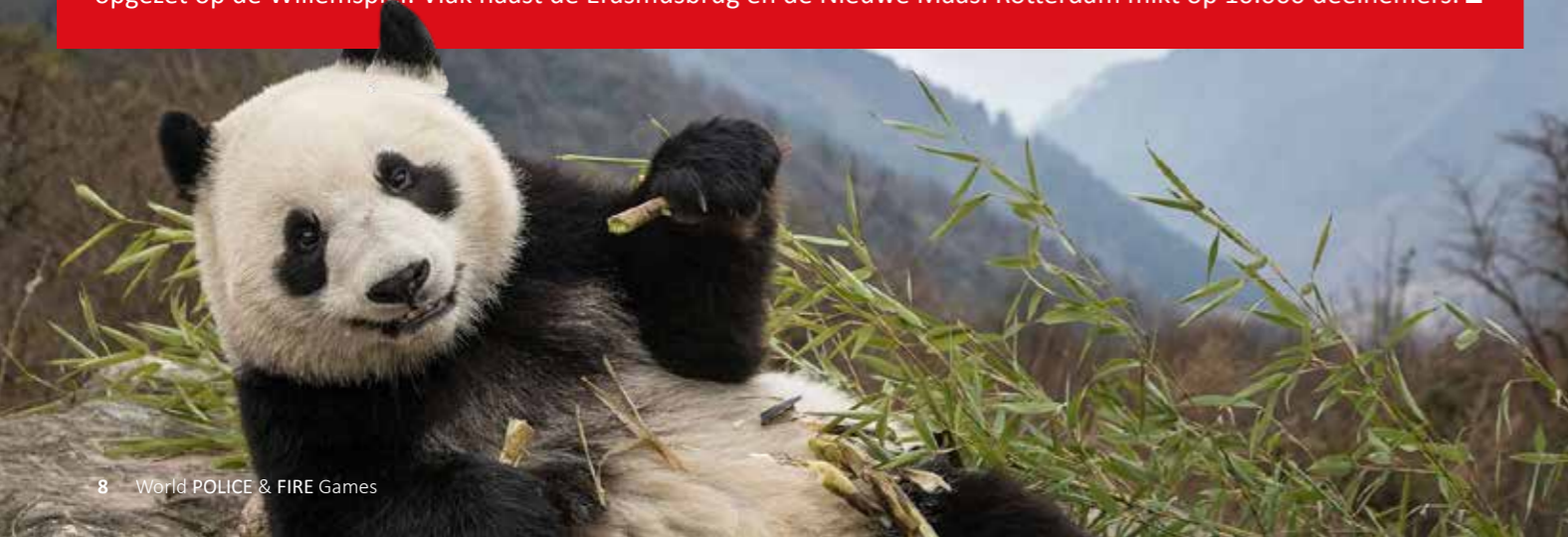
De komst van nieuwe modellen

Tot medio negentiger jaren van de vorige eeuw hadden mountainbikes een wegfietsstijl en afmetingen. Omdat het mountainbiken populairder werd en er ook agressievere rijstijlen kwamen, kwamen er nieuwe modellen die sterker en beter waren en de passende afmetingen hadden om agressiever te kunnen rijden bijvoorbeeld over obstakels en ramps. De nieuwste modellen hebben zo'n 20 tot 30 versnellingen, 2 of 3 bladen voor en 10 tandwielen achter. De mountainbike wordt vooral gebruikt op ruig, heuvelachtig of moeilijk berijdbaar terrein, zoals ook voor wedstrijden langs de kustlijn.

Extreem moeilijk terrein

Voor extreem moeilijk terrein hebben mountainbikes zowel vering van het voor- als van het achterwiel. Maar zelfs in de wedstrijden worden nog steeds veel mountainbikes met alleen voorvering gebruikt. In de pioniersjaren hadden de mountainbikes een stijf, niet-geveerd, frame en geen voorvering. In het midden van de jaren negentig kregen mountainbikes voorvering. Dit ontlastte de armen van de fietser. De eersten hadden een veerweg van slechts 38-50mm (3/2 tot 2 inch). De vroege veringen waren zwaar en bewogen op en neer terwijl de fietser trapte. Dit nam veel energie weg, vooral tijdens steile hellingen. Om dit te verhelpen werd vering ontworpen waarbij de hoeveelheid vering kan worden geregeld. Veel rijders schakelen de achtervering uit als ze hard fietsen of een steile helling beklimmen. Inmiddels hebben voorvorken minstens 100mm (4 inch) veerweg. Het lijkt erop dat de veerweg verder zal toenemen, naar 120 en zelfs 150mm. De meer agressievere fietsen voor downhill en freeride hebben 200-230mm (8-9 inch) veerweg. Veel rijders verkiezen toch een hardtailframe, dat wil zeggen alleen voorvering. ■

Martin Pieterse, Coördinator Mountainbike

GERRIE VAN DER LINDEN EEN VOETBALDIER

Velox A1 uit Utrecht van begin jaren zeventig. Met linksboven trainer Han Berger, rechtsonder hurkt Ton du Chatinier. Gerrie van der Linden is (met bril) de tweede speler rechtsboven. © Foto Ruud Voest

Gerrie van der Linden uit Nieuwegein is 26 oktober 65 jaar geworden. Maar aan stoppen met voetballen denkt de verdediger van VSC 5 nog lang niet. “De hele zondag thuiszitten, daar word ik gestoord van.” Gerrie van der Linden voetbalde altijd met rugnummer 5, totdat hij vijf jaar geleden een nieuw shirt kreeg. Zijn nieuwe nummer 112 is een kwinkslag naar z’n hoge leeftijd, maar verwijst, uitgesproken als 1-1-2, vooral naar zijn beroep als politieagent. “Als jij ergens anders gaat voetballen, breek ik allebei je poten”, zei mijn vader: Een staaltje voetbalhumor die de verdediger van het vijfde zondag elftal van het Utrechtse VSC wel kan waarderen, vertelt hij in zijn Nieuwegeinse doorzonwoning, waarin hij met echtgenote Ineke woont. “De meeste tegenstanders weten zo onderhand wel dat er een ouwe lul bij VSC meedoet. Soms vraagt iemand uitdagend: “Je rugnummer, is dat jouw leeftijd?” Maar hoewel de tegenstanders harder lopen dan ik, komen ze mij maar moeilijk voorbij. Dan zeg ik na afloop tegen zo’n jong gastje: “Je hebt het aardig gedaan, maar je moet nog een hoop leren.”

Gerrie van der Linden werd op 26 oktober 1955 geboren in de Beerzestraat in de Utrechtse Rivierenwijk. Aan de hand van vader Gerrit ging hij mee naar Velox aan de Koningsweg, waar zijn vader voetbalde, jeugdtrainer en later voorzitter was. “Mijn pa had geel-zwart bloed en was mijn trouwste supporter”, vertelt Van der Linden met enige trots. “Ooit speelde ik een beslissingswedstrijd tegen UVV om promotie naar de tweede klasse. Mijn vader kon de spanning niet aan en wachtte met mijn moeder in de kantine van Velox de uitslag af. Toen hij hoorde dat wij voorstonden, kwam hij alsnog snel naar de wedstrijd. Alleen vergat hij van de zenuwen mijn moeder mee te nemen, haha.” Velox vertrok in 1992 vanwege een fusie met SVVU naar de Mytylweg om negen jaar later na een nieuwe fusie met Celeritudo als VSC weer terug te keren aan de Koningsweg. Na het overlijden van Gerrit van der Linden werd zijn as uitgestrooid op het veld waarop Gerrie tegenwoordig met VSC 5 voetbalt. “Als ik een sliding neem, glijd ik zo door de restanten van mijn pa heen”, zegt Van der Linden junior, die als jochie van 17 jaar debuteerde in het eerste van Velox. “We verloren de promotiewedstrijd tegen Celeritudo met 1-0. Na afloop zei ik: Ach jongens, het is maar een spelletje. Dat had ik beter niet kunnen doen. Mijn ploeggenoot Wim ‘Buik’ van Arnhem wilde mij grijpen en ik moest de kleedkamer uitvluchten.” →

Als linkervleugelverdediger kwam Van der Linden liefst dertig jaar voor het eerste elftal uit. In al die seizoenen was hij naar eigen zeggen slechts één keer trefzeker. “Ik schijn vaker gescoord te hebben, maar een eigen doelpunt tegen DOS is de enige goal die ik mij kan herinneren”, schatert hij. Op aanbiedingen van clubs als Hilversum en Holland ging hij nooit in. “Als jij ergens anders gaat voetballen, breek ik allebei je poten, zei mijn vader. Daarnaast leefde ik niet echt voor het voetbal. Ik rookte, lustte graag een biertje en draaide ook toen al onregelmatige diensten.” Van der Linden werd in 1974 politieagent en werkt tegenwoordig op de meldkamer. Het vak bevalt hem nog steeds. “Ik beleef in een week soms meer dan een ander in zijn hele leven.” Ook de mores ‘één voor allen en allen voor één’ spreekt hem aan. “Na de tramaanslag kwamen collega’s die vrij waren uit zichzelf naar het bureau om te helpen.”

Agent

Terwijl Van der Linden in zijn functie van agent regelmatig werd herkend als de voetballer (“Hé, dat is die witte van Velox”), liet hij zich nooit verleiden om binnen de lijnen als politieagent op te treden. “Ik voetbal zonder bril, dus gelukkig zie ik bijna niets, haha. En voor de zekerheid draai ik mij bij incidenten altijd om. Ik heb geen zin om na afloop een proces-verbaal te schrijven.” In het voorjaar van 2022 hoopt Van der Linden met pensioen te gaan, maar aan stoppen met voetballen moet hij voorlopig nog niet denken. “Ik kom de dag na een wedstrijd moeilijk mijn bed uit, maar de hele dag thuiszitten, daar word ik gestoord van. Nu het voetbal stilligt, ga ik op zondag een paar uur vissen. Maar het liefst sta ik op het voetbalveld. Ik stop er pas mee als mijn lichaam niet meer wil. Of als mijn medespelers met een chagrijnig gezicht lopen, omdat ik zo nodig mee moet doen.” Gerrie van der Linden voetbalde ook voor het Utrechts Politie-elftal. Met spelers als Ronald van der Sluis (UVV), Fred Dimmendaal (Elinkwijk), Ramon Bongers (Geinoord), Frenk Alen (DOS) en Ton de Kruyk en Marcel Lindenaar (FC Utrecht) behoorde het team jarenlang tot de top van Nederland. Begin jaren negentig werd de ploeg zelfs wereldkampioen zaalvoetbal, door de voorheen onoverwinnelijke collega’s van Sint-Petersburg na een strafschopperserie te verslaan. “Ik miste mijn penalty, maar mocht als aanvoerder toch de beker in ontvangst nemen”, vertelt Van der Linden met een grijns. ■

Bron: AD.

EVA VAN DER VEGT: CEO BUREAU VERMAECK

“DAT WE VIA DE WORLD POLICE & FIRE GAMES ALS SAMENLEVING DANKJEWEL KUNNEN ZEGGEN TEGEN ALLE HULPVERLENERS, MOTIVEERT MIJ ENORM.”

Eva van der Vegt, managing director van de World Police & Fire Games Rotterdam 2022, stuurt samen met de directie de organisatie van de WPFG'22 aan. In dit interview lees je meer over Eva, haar drijfveren en de organisatie achter de WPFG'22.

Eva heeft veel productionele- en organisatorische ervaring opgedaan, onder andere bij het Dunya Festival en het Zomercarnaval in Rotterdam. Vanaf 2010 is Eva in de sportevenementen terechtgekomen, met in 2011 de EuroGames en in 2014 de European University Games. "Ik ben ooit begonnen als zzp'er. In je eentje ben je natuurlijk beperkt in wat je kan qua tijd. Ook merkte ik dat ik niet in alles even goed was en nog steeds niet ben. Toen ben ik mensen om mij heen gaan verzamelen, zoals iemand voor de financiën en marketingcommunicatie. Zo kan ik mij richten op de overkoepelende blik over het gehele proces, waar ook mijn kracht ligt. Op die manier is Bureau Vermaeck ontstaan", zegt Eva.

Inmiddels heeft Bureau Vermaeck 10 mensen in dienst. Bureau Vermaeck is in 2017 opgericht en organiseert evenementen die waarde toevoegen aan Rotterdam, zoals het Kid Dynamite Jazz Festival, IJsvrij Festival en Fabeltjesland. Naast projecten op eigen initiatief, werkt Bureau Vermaeck ook vaak in opdracht van externe partijen, zoals het stadsprogramma voor het Eurovisie Songfestival en natuurlijk de stichting World Police & Fire Games.

Bureau Vermaeck wordt ingezet door de Stichting World Police & Fire Games om het evenement te organiseren. "Tussen de organisatie van de EuroGames en de European University Games kreeg ik een belletje van Wim de Rooij", vertelt Eva. "Hij wist dat ik op dat moment actief was in de sportevenementen. Het was april en hij stelde dat in september de wereldfederatie van de WPFG naar Rotterdam kwam voor een site visit. Of ik hem daarbij wilde helpen. Zo zijn we steeds een stapje verder gegaan. De rest is geschiedenis." Inmiddels werkt het gehele team van Bureau Vermaeck mee aan de WPFG. Daarnaast is het team uitgebreid met mensen die gedetacheerd worden vanuit de diensten. Met alle sportcoördinatoren erbij kom je zo aan 100 mensen die aan de WPFG werken.

Wat Eva zo aanspreekt in de WPFG is dat ze als 'gewone burger' een bijdrage kan leveren aan het in het zonnetje zetten van de mensen die zich dagelijks inzetten voor onze veiligheid. "Qua omvang zijn de WPFG misschien wel vergelijkbaar met de Olympische Spelen. Ik vind het heel erg mooi dat ik daar een bijdrage aan mag leveren. En dat we via de WPFG als samenleving dankjewel kunnen zeggen tegen al die hulpverleners, motiveert mij enorm."

Iedere hostcity wilt altijd 'the best games ever' neerzetten. Eva ziet dat anders: "Iedere cultuur is anders. Ik streef ernaar dat veel politiemensen, brandweerlieden en douane- en gevangenispersoneel van over de hele wereld zich inschrijven voor de games in 2022, dat ze elkaar hier kunnen ontmoeten en dat zij en hun familie en vrienden zich hier welkom voelen. Ik hoop dat we iets van onze cultuur en gastvrijheid kunnen laten zien, dat we een land zijn waar veel kan en mag. We willen de deelnemers en supporters een onvergetelijke, sportieve ervaring bieden." ■

VOORSTELLEN: RUGBY EN HAAR COÖRDINATOREN

Rugby algemeen

Rugby staat uiteraard op de lijst van sporten die plaatsvinden tijdens de WPF 2022 in Rotterdam! In Nederland is deze sport nog niet heel groot, met momenteel ruim 16.000 leden, maar de sport is één van de snelst groeiende in Nederland. In vele andere landen is deze sport wél heel groot en is het bijvoorbeeld vaak onderdeel van de sportlessen op school. Denk hierbij aan het Verenigd Koninkrijk, Ierland, Italië, Frankrijk en buiten Europa aan Nieuw-Zeeland, Zuid-Afrika en Australië. Rugby wordt gespeeld met een ovale bal die de speler alleen naar achteren mag gooien of naar voren mag kicken. Een contactsport waarbij het doel is om een try te drukken achter de lijn en een poging wagen om de tegenstanders die je proberen te tackelen te ontwijken. Dit gebeurt vaak met veel kracht, maar uiteindelijk draait alles om de techniek van de tackles en het spelinzicht. Er zijn flink wat spelregels, maar het leukste manier om de sport in deze tijd te leren kennen is om op Youtube wat filmpjes op te zoeken van wedstrijden (aanrader is de All Blacks). De meest gespeelde variant is Rugby Union (met 15 spelers), maar tijdens de WPF wordt er Rugby Sevens gespeeld. Een kortere wedstrijd met minder spelers (7 spelers), deze variant wordt ook gespeeld op de Olympische Spelen. Rugby is een sport waar respect en waardering tot de belangrijkste kernwaarden behoren. Het komt in alle lagen van de sport terug. Iedere speler wordt geleerd om ten alle tijden respect te tonen voor hun eigen teamgenoten, voor de tegenstanders, maar ook voor de scheidsrechters en alle coaches. Ook al is een speler het niet eens met een beslissing, zal hij dit altijd respecteren en hier naar handelen. Op het veld gaat het hard tegen hard, maar na de wedstrijd is alles weer goed en wordt er samen gedronken en gezongen. Ook bij (professionele) wedstrijden staan de supporters van beide teams door elkaar heen, zonder dat dit problemen oplevert. Een machtig mooie sport, niet alleen om te beoefenen, maar ook om naar te kijken. ➔

Locatie: Rotterdamse Rugby Club (RRC)

In Rotterdam zijn maar liefst 4 rugbyclubs te vinden, maar het WPF-toernooi zal plaatsvinden op de Rotterdamse Rugby Club. De club is opgericht in 1940 als verzet tegen de Duitse bezetter en vierde in 2020 dus haar 80-jarige bestaan. Helaas niet met een groot feest in verband met Covid-19, maar wel met een andere belangrijke mijlpaal. Het clubhuis bestaat al vele jaren en was dringend aan vernieuwing toe, zeker met de blijvend stijgende ledenaantallen. Er wordt al jaren gewerkt aan plannen voor en financiering van de vernieuwbouw, maar in oktober is de bouw officieel gestart en deze wordt in 2021 afgerond. In 2022 zijn alle deelnemers en bezoekers van harte welkom in ons nieuwe clubhuis, wat meer dan genoeg ruimte biedt voor iedereen en waar al onze vrijwilligers klaarstaan om jullie te verwelkomen. De Rotterdamse Rugby Club beschikt in 2022 over een groot clubhuis met voldoende faciliteiten en over twee rugbyvelden. Daarnaast zijn de velden van de aangrenzende voetbalclub beschikbaar voor warming-up en het plaatsen van extra faciliteiten voor de deelnemers. Eén van de bekendere rugbylocaties in Nederland waar jaarlijks vele wedstrijden en toernooien worden gespeeld. De leden hebben een enorm clubgevoel en hart voor de vereniging. Bij RRC gaat het niet alleen om de sport, maar ook om het delen met elkaar!

Sportcoördinatoren Rugby WPF 2022

Emma van Hattem

Mijn naam is Emma van Hattem en ik ben recentelijk 30 jaar geworden. Ik ben twee jaar met enorm veel plezier onderdeel geweest van het Organizing Committee van de WPF Rotterdam 2022, in de rol van Manager Cultural Program en medewerker Sport. Ik blijf betrokken bij de WPF, maar dan alleen in de rol van sportcoördinator Rugby en als vrijwilliger. Ik ben altijd enorm enthousiast en positief en zet mij in om een geweldig rugbytoernooi neer te zetten! Ik speel al 10 jaar bij het damesteam van de Rotterdamse Rugby Club, waarvan 6 jaar als captain. Rugby trok mij direct aan, vanaf de allereerste training. Het is een ontzettend harde sport, maar het draait niet alleen maar om keihard op elkaar inbeuken. Het gaat ook voor een groot gedeelte om strategisch spelen en het spel proberen te lezen. Dat zijn belangrijke onderdelen van de posities die ik vaak bekleed in het veld. Ik speel afwisselend flyhalf (10) en scrumhalf (9) en de spelers op deze twee posities bepalen het spel. Daarnaast is het uiteraard ook heerlijk om tegenstanders hard neer te halen en over het veld te sprinten. Het mooiste aan rugby vind ik niet alleen dat iedereen het kan spelen, maar dat je ook echt allerlei soorten mensen nodig hebt. Sterke, grote, kleine, lange en snelle spelers. Spelers die keihard kunnen tackelen en spelers die het overzicht hebben. Ieder rugbyteam is enorm divers en je kunt het niet zonder elkaar, dat vind ik het allermooiste! ➔

Marcel den Breejen

Mijn naam is Marcel den Breejen, 48 jaar oud en alweer 29 jaar werkzaam bij de politie. Als 19 jarige aspirant ben ik doorgeweid naar de rang van inspecteur op diverse teams en districten. Momenteel werk ik als Operationeel Specialist A binnen het basisteam Schiedam, eenheid Rotterdam. Het WK 2015 vormde de start van onze gedeelde passie voor rugby.

Onze zoon Owen, toen 12 jaar, is als mini begonnen bij de Rotterdamse Rugby Club en vanaf het eerste moment op het veld verkocht. Als liefhebbende vader langs de lijn werd ik teammanager bij de Cubs en Junioren. Onze zoon Owen speelt momenteel als tweedejaars Colt, mijn vrouw Justa is nu hun teammanager. Op mijn 46e heb ik in het 4e herenteam zelf mijn rugbydebuut gemaakt. Sindsdien speel ik bij de Old Boys/ Oude Meesters op de 1e rij. Met ons samengesteld legertje mannen gaan we van scrums naar line-outs en terug, met tussendoor een try of wat en kunnen (gelukkig) oneindig wisselen. Vooral de derde helften zijn legendarisch... De spelregels snap ik al beter, dat helpt. Ook ben ik actief als teammanager van Juniors Touch Nederland, ons nationale jeugd touch team en in voorbereiding op het Junior Touch Championship 2020 in Wales (EK voor jeugdlandenteams). Helaas zijn we door het Covid-19 virus ingehaald, zoals bij zoveel evenementen. Binnen RRC hebben we (social) touch opgezet en spelen elke woensdagavond in gemixte teams van jong en oud. Niets is zo leuk om samen met of tegen je eigen zoon te spelen... Zelf heb ik het rugbyspelletje 30 jaar te laat ontdekt, heb het spel, maar vooral het teamgevoel en -spirit leren waarderen. Je hebt elkaar hard nodig om een wedstrijd tot een goed einde te kunnen brengen. Er is voor een ieder een passende positie te vinden, diversiteit staat voorop! Dat is de kracht van rugby!

Rowan van Wely

Mijn naam is Rowan van Wely en ik ben vader van drie kinderen waarvan er twee spelen bij de Rotterdamse Rugby Club. In het dagelijks leven ben ik senior bouwkundig projectleider en heb mogen meewerken aan een aantal iconen in de stad Rotterdam, waaronder De Rotterdam, de Cruise Terminal Rotterdam en het recent opgeleverde Depot Boijmans van Beuningen. Ik voel me vereerd dat ik door

Emma ben gevraagd om te helpen bij de WPFG als sportcoördinator Rugby. Ik heb zelf 14 jaar gerugbyd bij een rugbyclub in het zuiden van Nederland op verschillende posities waaronder wing, center en flyhalf. Ik zet mezelf sinds 2013 actief in als vrijwilliger bij de Rotterdamse Rugby Club. Ik ben begonnen als teammanager bij de Turven onder 8 jaar. Ondertussen ben ik algemeen bestuurslid en bekleed ik de rol van jeugdcoördinator voor de 250 jeugdleden onder 18 jaar. In mijn rol als jeugdcoördinator organiseren we toernooien, de wedstrijden onder de 12 jaar en het opzetten van allerlei andere activiteiten. Het mooiste aan rugby vind in de cultuur en de kernwaarden: respect, discipline, kameraadschap, sportiviteit en passie. ■

Vragen of meer weten: rugby@wpfgrotterdam2021.com

UPCOMING EVENTS:

ROTTERDAM 2021

WORLD POLICE & FIRE GAMES

JULY 22 - JULY 31 2022

WORLD POLICE & FIRE GAMES
WINNIPEG CANADA

July 28 - August 6

BHM 2025 WORLD POLICE & FIRE GAMES

Birmingham Alabama

MOUNTAINBIKE

Een mountainbike of terreinfiets (letterlijk bergfiets), ook wel MTB of ATB (All Terrain Bicycle) genoemd, is een fiets gemaakt om offroad te rijden, op onverharde wegen of paden. Dit wordt mountainbiken genoemd. Mountainbikes hebben dikke banden met profiel voor comfort en extra grip. Vering, zowel voor als achter, is sinds de jaren negentig in gebruik, en sinds enkele jaren voldoende uitontwikkeld. De fietsen hebben gewoonlijk 559 mm, 584mm of 622mm wielen, voor kinderen en downhill bikes bestaan ook andere maten. De meeste mountainbikes hebben ofwel 20, 21, 24, 27 of 30 versnellingen. Sinds 2012 zijn er ook systemen met één tandwiel vooraan en 11 tandwielen achteraan. Het is zowel een wedstrijd- als recreatieve sport. Er worden veel wedstrijden georganiseerd, waaronder de wereldkampioenschappen mountainbike.

De sport is in Californië ontstaan. Mountainbiken begon daar in de late jaren 60 en vroege jaren 70 van de 20e eeuw. De eerste mountainbikes waren gebaseerd op de frames van Schwinn. De rijders gebruikten luchtbanden voor op het strand en voorzagen de fiets van versnellingen en een stuur, dat in de motocross wordt gebruikt. Ze konden daarmee over paden in de bergen afdalen, van de mountain fireroads. Pas een tiental jaren later kwam de industriële productie van mountainbikes op gang. Hierbij maakte men gebruik van lichtgewichtmaterialen. Tegenwoordig lijken ze minder op normale wegfietsen. Ook de omvang van de sport en het aantal beoefenaars ervan is met de jaren gegroeid. Mountainbiken is als sport onder te verdelen in vijf categorieën: cross country, downhill, freeride, enduro/all mountain en dirt jumping.

In Nederland zijn meer dan 170 officiële mountainbike routes. Deze mountainbikeroutes zijn bewegwijzerde routes wat inhoudt dat je net zoals een wandelroute door de omgeving wordt geleid. De routes zijn meestal voorzien van het internationale mountainbike symbool. Dit symbool geeft tevens de richting aan die gefietst moet worden. De routes in Nederland variëren van zwaar tot erg gemakkelijk. Een voorbeeld van de zwaardere routes zijn Schoorl en Bergherbos (Zeddam) De makkelijke routes zijn bijvoorbeeld Soest en Lage Vuursche. Een mooie en middelmatige en prachtige route door het bos is te vinden op de Ameronger berg met aansluiting op de route bij Rhenen. Hier zijn de mountainbike paden, wandelpaden en ruiterspaden van elkaar gescheiden. De meeste routes bestaan uit singeltrack wat inhoudt dat het spoor meestal niet breder is dan een 30 à 40 centimeter. De mountainbikesport worden verschillende disciplines onderscheiden. Voor elke discipline/gebruik is er een apart model mountainbike. Cross Country (XC) Mountainbikes zijn bedoeld voor korte wedstrijden met weinig hoogteverschil. Snelheid is belangrijker dan comfort. De fietsen hebben een voorvering met korte veerweg (80-100mm) en zijn licht (bij voorkeur niet meer dan 7 - 9 kg). Dit is haalbaar door gebruik van lichtgewicht materialen zoals aluminium, titanium en koolstofvezel. →

Voor de vering wordt gebruikgemaakt van lucht. Gedempt wordt met olie. De geometrie is gericht op trap-efficiëntie. Het zadel komt daardoor vaak hoger uit dan het stuur. De stuurhoek valt vaak steiler dan 70°. Het gebruik van fullsuspension komt steeds vaker voor, daar waar gewicht ondergeschikt is aan beheersing van de fiets, vooral bij afdalingen. Door wijziging van de geometrie en constructieve maatregelen is men erin geslaagd het deinen van de vering te vermijden, zodat dit geen effect meer heeft op het rendement. Enduro/All Mountain Bedoeld voor langere wedstrijden (marathons) of om te toeren. De fietsen zijn meestal comfortabeler dan de XC fietsen. Minder gericht op wedstrijden en trap-efficiëntie, eerder op all-round inzetbaarheid. Daardoor gedragen deze fietsen zich minder zenuwachtig in afdalingen. Kenmerken: meer vering (120-160 mm), dikkere banden, grotere remschijven en een rechttere fietshouding. Freeride Bedoeld om overal te fietsen, maar bij voorkeur niet omhoog. Ze hebben een nog grotere veerweg dan de enduro's (voor en achter) en zijn steviger geconstrueerd. Maar daarom ook zwaarder. Het zijn eigenlijk DE allrounders, in staat tot lange afstanden (toch niet zo snel en comfortabel als de XC) en ook op de gevaarlijke en moeilijke hellingen kan deze fiets gebruikt worden (toch niet zo snel en efficiënt als de downhill fiets). De meeste freerides lijken meer op de downhill, maar doordat ze ook versnellingen vooraan hebben, zijn ze ook nog geschikt om te klimmen, i.t.t. de downhill-bike. Freerides variëren van 14 tot 18 kilo. Freeride fietsen zijn berekend op het doen van extreme dingen, zoals Road gaps en metershoge drops.

Mountainbike downhill

Downhill (DH) De wedstrijdvariant van de freerides: dit is een speciaal soort bike voor de meest gevaarlijke, steile afdalingen. Downhill wedstrijden zijn korte sprints op extreem geaccidenteerd terrein. De veerwegen van een downhillfiets zijn nog groter dan die van een freeridefiets (200-300mm voor en achter) en hebben nog een verschil ten opzichte van de freerider: alléén achterversnellingen, geen voorversnellingen. Er zit voor maar één beschermd tandblad met bashring (beveiliging tegen schade aan tandwiel) en/of een kettinggeleider. Verder niet te veel extra's, het liefst zo kaal mogelijk. Bandendruk is lager. De geometrie is gericht op een bijzondere wendbaarheid en contact met de ondergrond in extreme omstandigheden. De veersystemen zijn gericht op goede efficiëntie bij sprint, maar tegelijkertijd moet de vering ook bij extreme remmanoeuvres blijven werken. De stuurhoek is vlakker, vaak rond de 65°. Het gebogen stuur staat hoger dan het zadel, en korter bij de rijder. De meeste afdalingsfietsen wegen door hun stevige constructie rond de 20 - 22 kg, maar wedstrijdfietsen duiken vaak onder de 17kg. Deze fietsen worden soms als de Formule1 van het mountainbiken beschouwd, omdat heel veel technologische innovaties vooral op het vlak van verings- en schokdempingstechnieken, maar ook schijfremmen en geïntegreerde versnellingsystemen- voor deze fietsen ontwikkeld worden. Binnen de Downhill discipline valt ook het Fourcross (4X). Bij deze discipline zijn er in tegenstelling tot Downhill steeds vier rijders tegelijk op een downhill parcours en wordt er in heats tegen elkaar gereden. De winnaar van iedere heat gaat door naar de volgende heat. Deze discipline lijkt sterk op BMX, alleen zijn de fietsen groter en robuuster en hebben ze een andere geometrie en men gaat bij Fourcross bergaf. Andere varianten zijn Dual (twee fietsers op de baan) en Sixcross (zes rijders op de baan). Deze laatste varianten zijn echter geen erkende disciplines bij de UCI. →

Een andere fietsdiscipline die een relatie heeft met mountainbiken betreft: Dirt Jumping and Street liggen ergens tussen de freerides en de trials. Het zijn heel erg sterke fietsen, met 59mm (26inch) wielen en meestal een voorvering, deze worden voornamelijk in de stad gebruikt bij drop-offs (sprongen van betonblokken of bushokjes bijvoorbeeld). Dirt Jumping is het springen over heuvels van grond gemaakt vaak door de rijder zelf. Het moment dat de dirtjumper in de lucht hangt tussen de twee heuvels in zal hij proberen tricks te doen, wat kan variëren van een no footer (even met de voeten van de pedalen af) tot een backflip (een salto achterover met bike en al). Sommige street en dirtjump bikes zijn uitgerust met 24" wielen; een kleinere wielmaat zorgt voor meer wendbaarheid in de stad en meer ruimte voor tricks. Ook hebben ze soms helemaal geen vering (rigid), dit om gewicht te besparen of een beter resultaat tijdens het springen (bunnyhop); er is dan geen vering die eerst inveert voordat je van de grond komt.

MTB tips voor beginners

Ben je pas net begonnen met mountainbiken en wil je goed voorbereid een parcours op of ergens anders lekker crossen? Bekijk dan hier de eenvoudig toepasbare, maar zeer effectieve MTB tips voor de beginnende mountainbiker. Wanneer je deze tips correct toepast zal het biken eenvoudiger gaan en je minder energie kosten. Bovendien verhoog je de veiligheid en zullen je prestaties flink verbeteren.

MTB tips: Remtechniek

Veel beginnende mountainbikers maken de vergissing om tijdens het afdalen te hard te remmen. Bij een steile afdaling wordt er bijvoorbeeld vol geremd met als gevolg dat de banden wegslijpen en de MTB'er onderuit gaat. De eerste tip is: rem rustig en houd je rem niet continu ingedrukt bij een afdaling. Hiermee bedoel ik dat je gecontroleerd remt, de rem weer even los laat en vervolgens dit proces herhaalt. Wanneer je banden beginnen te slijpen laat je de rem even kort los en rem je opnieuw. Dus nooit volledig remmen want dan raak je snel de controle over je mountainbike kwijt en ga je onderuit. Door deze remtechniek goed toe te passen kun je efficiënter remmen.

MTB tips: Hindernissen nemen

Veel beginners weten zich niet goed raad met obstakels die hun pad kruisen. Ze ontwijken stenen of wortels en fietsen er omheen. Of ze rijden er op in en vallen of komen stil te staan. Met deze tip kun je met een klein beetje oefenen al snel veilig over obstakels heen rijden. Wanneer je een obstakel aan ziet komen zak je met je schouders iets omlaag. Vervolgens trek je vlak voor het obstakel je schouders omhoog en trek je de handvatten met je mee. Je voorwiel komt zo los van de grond. Zorg dat je je voorwiel in ieder geval net zo hoog optrekt als de hoogte van het obstakel. Wanneer je voorwiel het obstakel gepasseerd is rolt je achterwiel er gewoon overheen. Wanneer je met je voorwiel op een natte wortel rijdt ga je snel onderuit. Door je voorwiel op te heffen kunnen je dit voorkomen. →

MTB tips: bochten nemen

Beginnende MTB'ers kijken meestal op het pad vlak voor hun mountainbike wanneer ze een bocht in gaan. Hierdoor is er minder overzicht en kan de bocht ook minder goed worden genomen. De truc is om wanneer je een bocht ingaat al zo ver mogelijk naar het einde van de bocht te kijken (ver vooruit kijken geldt overigens ook voor rechte stukken). De fiets volgt namelijk eenvoudiger de kijkrichting. Probeer het maar. Je zult zien dat je makkelijker de bocht door gaat.

MTB tips: Snelheid tijdens afdalen

Het is natuurlijk erg verleidelijk om lekker hard een heuvel af te crossen. Wacht hier echter liever mee tot je wat meer ervaring hebt met afdalingen. Je kunt namelijk snel de controle over je MTB verliezen wanneer je techniek niet voldoende is. **Tip:** begin een afdaling net zo langzaam als goed voor je voelt. Laat je niet opjagen door je vrienden. Focus je op het aanvoelen van je fiets en het contact van je banden met de met de grond. Neem je tijd om vertrouwd te raken met verschillende soorten terrein en obstakels en verhoog dan pas je snelheid.

MTB tips: Klimmen

Onervaren fietsers maken vaak de fout heel hard aan een klim te beginnen. Na een paar minuten zijn ze dan helemaal kapot en moeten afstappen. Je kunt veel beter rustig aan een helling beginnen. Zoek een tempo dat je goed vol kunt houden en houd deze snelheid zo constant mogelijk aan.

MTB tips: Mul zand

Beginnende mountainbikers proberen vaak met een rotgang door los zand te crossen. Ze ploegen met harde trappen door het diepe zand. Daardoor zakt het wiel juist dieper in het zand. Zet, voor je het zanderige pad betreedt, je fiets in een gemiddelde versnelling. Niet te hoog maar ook zeker niet te laag. Kijk ook hier weer in de richting waar je heen wilt rijden. Kijk minimaal 10 à 15 meter vooruit. Ontspan je en verplaats je gewicht iets richting je achterwiel. Houd je armen licht gebogen en houd de handvatten van je MTB losjes vast. Je fiets kan zo zelf een optimale weg vinden door het zand. Trap rustig met een constante kracht op de pedalen. Het wiel zakt dan niet zo diep in het zand en houdt meer grip. Houd je snelheid constant. Sturen doe je met lichte stuurbewegingen. Deze techniek werkt trouwens ook bij het rijden door de modder. ■

Veel fietsplezier!

Tekst Dirk de Jong | Bron: Wikipedia | Mountainbike.nl

MAX KRISMAN:

LANDELIJKE UITVOERINGSAGENDA BRANDWEER

Mijn naam is Max Krisman, getrouwd en woonachtig in Enschede. Van vroeger uit heeft sport altijd een rol gespeeld in mijn leven. Voetbal en judo zorgden er in mijn jonge jaren voor dat mijn vader en moeder altijd wel onderweg waren om mijn broer en mij op de juiste locaties af te leveren en aan te moedigen. Na de verhuizing, van Amsterdam naar Enkhuisen, waren het voetbal en basketbal waar ik tijdens de beginjaren op de middelbareschooltijd mijn energie in kwijt kon. In die periode heb ik ook een tijdje aan karate gedaan. Als echte puber zijnde had ik een korte spanningsboog en al snel wekte kickboksen mijn interesse. In die tijd, jaren tachtig, was kickboksen een snel opkomende sport en ik had het geluk te mogen trainen met Ernesto Hoost. Hij is later een icoon geworden in deze sport. Tijdens mijn studie aan de HTS verschoof mijn aandacht wederom en nu naar het tennis. Aan deze sport heb ik meerdere jaren veel plezier beleefd. De laatste jaren zijn de sportieve activiteiten meer individualistisch geworden, fitness, mountainbiken en golf zijn nu de voornaamste bezigheden. Tussendoor was ik weer begonnen met voetballen in een soort all-stars elftal. Dit was door enkele blessures aan het onderstel van korte duur, na slechts twee seizoenen ben ik noodgedwongen gestopt. Kortom veel sporten geprobeerd maar nooit ergens in blijven hangen en/of echt uitgeblonken. Ben toch meer een breedte sporter dan een specialist gebleken.

Na de brandweeracademie ging ik in 1989 in de regio Westfriesland werken en werd vrijwillig brandweerman in mijn woonplaats Enkhuisen. Tijdens de regionaliseringsgolf in de beginjaren van het nieuwe millennium ben ik via Noord-Holland Noord naar Twente verhuisd en werd daar sectorhoofd incidentbestrijding. Sinds vorig jaar is het IFV mijn werkgever waar ik me onder andere bezig hou met de landelijke uitvoeringsagenda Brandweer. Dus na ruim 30 jaar werkzaam te zijn geweest bij verschillende brandweerkorpsen ben ik weer terug op het oude nest (de Brandweeracademie) in Arnhem. In aanloop naar de spelen in Rotterdam vroeg mijn directeur of ik namens de brandweer een rol wilde gaan spelen in de organisatie van de WPFNG. Nu moet ik eerlijk bekennen dat tot dat moment WPFNG een afkorting was waar ik wel eens iets over had gehoord maar waar ik het fijne niet van wist. Ik had werkelijk geen idee van de omvang, de sfeer die om het evenement heen hangt en de onderlinge kameraadschap die de boventoon voert. Pas in Chengdu kwam ik er voor het eerst echt mee in aanraking, een onbeschrijflijke ervaring. Sindsdien probeer ik als een soort ambassadeur de spelen onder de aandacht te brengen van eenieder die het maar horen wil. Om zoveel mogelijk ruchtbaarheid te geven aan de WPFNG Rotterdam en om ervoor te zorgen dat er veel brandweermensen mee gaan doen, hebben we met Brandweer Nederland en het IFV een kerngroep ingericht. Deze bestaat uit een zestal district vertegenwoordigers, een ondersteuner, een communicatieadviseur en mijzelf. De kerngroep zorgt voor afstemming met de regio's, verstrekken van informatie over ontwikkelingen en probeert de vragen die leven binnen de brandweerkorpsen te bundelen. Op deze manier kan de informatie die vanuit WPFNG Rotterdam en/of de stichting WPFNG NL komt tot binnen de kazernes verspreid worden. Een en ander vergt nauwe afstemming met de organisatoren achter de WPFNG Rotterdam, partnerorganisaties als de Politie, Douane en Justitie en de stichting WPFNG NL. Nu wil het toeval dat ik recentelijk gevraagd ben om toe te treden tot het bestuur van de stichting WPFNG NL, dus daar zit het met de afstemming wel goed.

Mocht je nog vragen hebben of informatie willen kan je naast de websites van WPFNG Rotterdam en de stichting WPFNG Nederland ook de website van Brandweer Nederland bezoeken (www.brandweernederland.nl/wpfg). Mailen kan natuurlijk ook naar wpfg@brandweernederland.nl. Ik hoop dat veel hulpverleners meedoen in Rotterdam in 2022 en aan de toekomstige spelen elders op de wereld. Want zoals gezegd: je moet het een keer aan den lijve ondervinden! ■

PROJECT: JAMIL'S HOME

Zo af en toe wordt je geraakt en raak je ontroerd door verhalen van collega's die zich geheel belangeloos voor anderen inzetten. Zo verging het ons ook bij het verhaal van collega Jamil Meusen van de Landelijke Eenheid. Lees hieronder over zijn zeer bijzondere ervaring en zijn prachtige project.

India, met bijna 1,3 miljard inwoners, is een federale republiek onderverdeeld in 29 staten, 6 unieterritoria en 1 nationaal hoofdstedelijk territorium. De officiële talen zijn Hindi en Engels, maar daarnaast bestaan er nog zo'n 400 andere talen. Het land staat bekend om zijn eten (curry's en veel vegetarisch), tempels (de bekendste is de Taj Mahal), muziek dans en filmindustrie (Bollywood), cricket en de vele religieuze feesten en tradities. 80% Hindoeïsme, 14% Islam, 2% Christendom, 2% sikhisme, 1 % boeddhisme en 1 % overige. Een groot deel van de bevolking leeft en werkt nog op het platteland en leeft nog onder de armoedegrens. Het verschil tussen arm en rijk is nog steeds heel erg extreem. De laatste jaren is er een sterk opkomende middenklasse en het land dat bijna net zo groot is als Europa ontwikkelt zich heel snel. De hoofdstad is New Delhi met zo'n 18 miljoen inwoners, maar de grootste stad van het land is Bombay, tegenwoordig Mumbai met zo'n 23 miljoen inwoners.

Bombay mijn geboortestad, een miljoenenstad aan de westkust van India, is een bruisende sterk groeiende en snel ontwikkelende stad. De Britse invloeden zijn overal nog te vinden. In deze immense stad leeft een groot deel van de bevolking nog steeds in armoede. De armoede is elke dag weer zichtbaar aanwezig in de straten (bedelaars) en in de vele krottenwijken. Vele ouders zijn niet in staat om hun kinderen een fatsoenlijk bestaan te geven of zelfs maar eten te geven. Daarom zwerven er duizenden kinderen in de straten van Mumbai, verstoten, verdwaald of weggelopen op zoek naar een beter bestaan. Vele van deze kinderen worden vaak opgevangen door de politie en naar een van de tientallen noodopvang tehuizen gebracht. Deze tehuizen (vaak oude gevangenissen) zitten honderden kinderen en jeugdige delinquenten, dag in dag uit, opgepropt in kale barakken zonder meubilair, zonder vermaak en weinig voedsel, hopen, vaak tevergeefs, dat een familielid ze komt ophalen. Ik was zo'n kind. Toen ik drie bijna vier jaar oud was, zwierf ik alleen door de straten en sloppenwijken van Bombay. De politie vond mij alleen, ondervoed en verwilderd in een trein en bracht mij naar een noodopvang in Dongri (een voormalige Britse gevangenis) waar honderden andere kinderen, zoals ik, opgesloten zaten. Nauwelijks eten, geen stromend water, geen sanitair, geen activiteiten. Eten, slapen en je behoefte doen.., alles vond plaats in dezelfde ruimte. Ik voel en deprimerend deze omgeving door een Belgische priester, samen meegenomen naar een ander

Eten, slapen en je behoefte doen.., alles nu nog hoe verschrikkelijk uitzichtloos was. Na een paar maanden werd ik met nog een paar andere kinderen, Katholiek weeshuis st. Catherine's Home in Andheri. Hier kreeg ik onderdak, eten, onderwijs, liefde en aandacht van de zusters. Tot mijn zesde heb ik daar met vele andere kinderen een redelijk bestaan gehad. In vergelijking tot het tehuis in Dongri, was st. Catherine's Home een paradijs. →

In 1976 werd ik geadopteerd en werd Maastricht mijn tweede "geboortestad". Ik heb een geweldige jeugd gehad en heb dankzij mijn adoptieouders Jean en Annie Meusen alle kansen gekregen. Na mijn VWO en dienstplicht, heb ik zowel de KMS als KMA afgerond. Ik heb 18 jaar voor defensie gewerkt, diverse leidinggevende functies gehad bij zowel de landmacht als de Marechaussee en drie missies gedraaid in Bosnië en Afghanistan. In 2010 heb ik een carrière switch gemaakt en werk nu als Commissaris bij de Nationale Politie. Maar het meest belangrijke dat ik bereikt heb, is dat ik de trotse vader ben van vier prachtige jongens! Afgelopen jaren ben ik een paar keer naar Mumbai terug geweest. Ik heb dankzij mijn lokale vrienden het tehuis in Dongri kunnen bezoeken. Daar stond ik dan, zo'n 40 jaar later en het was alsof de tijd had stil gestaan. De directrice, een gepassioneerde en inspirerende vrouw van midden dertig, is nu verantwoordelijk voor het reilen en zijlen van dit kindertehuis. Zij doet er alles aan om de honderden kinderen een beter bestaan te bieden. Haar middelen zijn echter zeer beperkt en er is een enorme behoefte aan hulp. Er is een groot gebrek aan fatsoenlijke huisvesting, sanitair, eetgelegenheden, onderwijs (middelen), medische voorzieningen etc.

De behoefte aan fatsoenlijke leefomstandigheden voor de kinderen is enorm. Zonder hulp van buitenaf zal dat niet lukken. Daarom ben ik samen met een goede vriend het project Jamil's Home gestart. Want ik geloof dat wij het verschil kunnen maken. Afgelopen jaar hebben wij dankzij de steun van sponsors €15.000 opgehaald en daarmee de grote eetzaal en keuken gerenoveerd. Het volgende project zal zich richten op het verbeteren van de medische voorzieningen. Naast het verbeteren van de leefomstandigheden van het tehuis in Dongri, ben ik ook voorzitter van de stichting Jean Meusen www.steunkinderenindia.nl, die zich inzet voor kansarme kinderen in India. Door de sponsoring van €7 per maand kan een kind onderwijs krijgen, tot deze de studie heeft afgerond en daarmee een kans maakt op een baan. Ik ben trots op waar ik vandaan kom en ben blij dat ik iets mag en kan teruggeven. Maar wij kunnen natuurlijk nog heel veel steun gebruiken, want er zijn nog genoeg kinderen die onder armoedegrens leven, geen kansen hebben, geen vooruitzichten, geen hoop... Wilt u ook een steentje bijdragen, dan kan dat, door een of meerdere kinderen te sponsoren, of door een geldbedrag te doneren aan de stichting Jean Meusen. U kunt dat doen via onze website www.steunkinderenindia.nl. Daar vindt u ook onze ANBI-nummer. ■

Dank alvast voor uw support!
Jamil Meusen

DE SCHEIDSRECHTER

In dit magazine laten we ons licht eens schijnen over de voetbalscheidsrechter in het algemeen. Deze man of vrouw, die bijna altijd aan kritiek blootstaat en bijna nooit eens juichende artikelen leest in de maandag ochtendkrant over zijn of haar fantastische kwaliteiten. De man/vrouw die bij een deel van de mensen altijd slecht is. De man/vrouw, die veel te vaak voor lijfsbehoud moet wegrennen, als ik de kranten mag geloven. De man/vrouw, die door een opgezweepte horde nog een pak op zijn/haar d...r kan krijgen. Deze man/vrouw is door de bond waarin wij spelen, aangesteld. Zij zijn zeer waarschijnlijk in de laagste klasse begonnen. Zij moeten heel wat in hun mars hebben en er lopen er dan ook maar heel weinig rond, die capabel zijn om de fluit te hanteren, als ik mijn oor zo eens te luisteren leg in het voetbalwereldje.

Blaast de man/vrouw naar onze persoonlijke mening een goede wedstrijd, wat maar sporadisch voor komt, dan hebben zij hun plicht gedaan, maar als zij niet naar onze zin fluiten, dan worden zij verwenst naar alle oorden waar we zelf natuurlijk niet terecht willen komen. Wat verwachten we eigenlijk van zo'n man/vrouw.

In een voetbal magazine lees ik:

Indien ge bezit:

- De wijsheid van Salomo,
- De strategie van Alexander de Grote,
- De goedheid van de Samaritaan,
- De diplomatie van Abraham Lincoln,
- De verdraagzaamheid van Confucius,
- Het geduld van Job, en daarbij de volledige kennis van het voetbalspel, wordt dan scheidsrechter.

Als we naar een wedstrijd kijken, waarbij wij beide clubs amper kennen, dan is onze kritiek heel wat minder. Och ja, het was een sukkel, maar hij/zij deden hun best en daarmee is de arbiter uit ons discussieveld verdwenen. Maar zou de man/vrouw de week erop onze favoriete club moeten leiden, dan word deze met geheel andere ogen bekeken. Snepend gaat het fluitje voor buitenspel. De supporters van de tegenpartij hoor ik zeggen: "Goed gezien scheidsrechter." Maar daarnaast hoor ik zeggen, wat fluit die lorrebaal nu weer. Zag hij dan niet, dat onze speler pas ging lopen, toen de bal allang gespeeld was. Zo kunnen wij duizend spelsituaties aanhalen. Ons egoïsme is dikwijls zo groot, dat wij alleen maar oog hebben voor ons en onze club. In de scheidsrechter zien wij dan de persoon die onze plannen dwarsboomt. Wij willen winnen en de scheidsrechter staat ons daarbij in de weg; dus de schuldige is snel gevonden. De tegenpartij begaat een grove overtreding tegen één van ons, de scheidsrechter fluit niet, omdat het niet goed wordt waargenomen door de scheidsrechter, dat het een overtreding was. We pikken dat niet en zullen dat wel eens duidelijk maken ook. We worden geprikkeld en de scheidsrechter verliezer. Tot slot ook. Wat hebben we nu gewonnen. Niets dan de naam van slechte gaan sportwedstrijden zonder scheidsrechter ook niet, omdat we nu eenmaal niet van die lieverdjes zijn. Daarom wie van ons zonder zonde is, werpe de eerste steen. ■

